

for, at Bevillingen til Kommandanten i Nyboder er negtet, fortsætter han saaledes: „Seg kan i alt Fald ikke se nogen anden Grund til denne Negtelse, end at den rammer en Mand, som altid har kæmpet energisk for Høires Sag. Der er en Række af Negtelser, som jeg heller aldeles ikke kan forstå. Det er Negtelserne af Bevillinger til Realskoler.“ Nu skal jeg indrømme det ærede Medlem, at Sætningen gaar ikke paa Andet end paa Bevillingen til Nyboder, men han maa ogsaa indrømme mig, at den er sat i saa nær Forbindelse med Realskolerne, og at de to Ting komme saa nær efter hinanden, at naar man staar som Tilhører, er Feiltagelsen i alt Fald undskyldelig. Men lige meget om det gaar paa Realskolerne eller ei — naar det ærede Medlem siger, at det ikke gaar derpaa, saa tror jeg ham paa hans Ord — saa gaar det i alt Fald paa Negtelsen overfor Kommandanten i Nyboder, og det forekommer mig dog, at det vilde være lidt smaaligt, om det andet Thing, der har givet saa mange Bevillinger til politiske Modstandere og til Institutioner, der virke i modsat Retning af, hvad det ønskes, skulde ville negte en Bevilling til Kommandanten i Nyboder, fordi han er en politisk Modstander. Jeg har ikke, før jeg hørte det af det ærede Medlem, kjendt, hvem der var Kommandant i Nyboder. Desuden har det andet Thing givet andre Grunde til Negtelsen end politiske. Det ærede Medlem vil vide, at der ogsaa er negtet en Bevilling til en anden Kommandant, i Kjøbenhavn, og at man har anført Grunden dertil. Det var i det Hele ønskeligt, naar vi skulde gaa til en rolig Forhandling, hvad jeg meget ønsker, at man saa her tager Hensyn til, hvad de Paagjældende selv siger, og ikke lægger andre Ting deri, med Hensyn til hvilke man let kan tage fejl. Jeg skulde saaledes ønske, at den sidste ærede Taler, hvem jeg snart skal komme til, vilde, i Stedet for at komme med Udtalelser, der ere faldne ved en fæstlig Leilighed, oven i Kjøbet fra en Nordmand, hellere holde sig til, hvad der fremkommer i Thingene, og at han i det Hele ikke vilde holde sig til Udtalelser udenfor Salen, om de maatte ogsaa kunne gjøre Nytte i Partiformaals Tjeneste. — Det ærede 9de kongevalgte Medlem sagde endvidere, at han fandt det besynderligt, at samtidig med,

at der blev negtet Bevillinger til Realskoler, var der en stadig Forhøielse af Bevillinger til Høiskolerne; men heri tager det ærede Medlem fuldstændig fejl. Vil han se efter, vil han se, at der ikke i de sidste 11—12 Aar er fra Folkethingets Side forlangt nogen Forhøielse til Høiskolerne, hvorimod der stadig er indrømmet Forhøielse til Realskoler ogsaa fra Folkethingets Side. Endelig kan jeg ikke tilbageholde den Bemærkning, at det forekommer mig dog at være meget mærkeligt, naar man paa den ene Side erkjender, at der fra den modsatte Side er vist stor Beredvillighed overfor Universitetet, Kunst og Videnskab, at man saa vil vise sig farrig overfor en Institution i Oplysnings Tjeneste, som man veed, at en stor Del af Befolkningen sætter megen Pris paa. Vi maa dog erkjende, at Skatterne komme ikke fra et enkelt Partis Lomme, men fra hele Folket, og at det Parti, der væsentlig har støttet Høiskolerne er, for at jeg ikke skal sige for meget, i alt Fald ikke et Mindretal i Folket. Det skulde derfor dog vel ikke gjøres til en Fremmed i Landet. Men hvad det Punkt angaar, lægger jeg megen ringe Vægt paa, hvad den sidste ærede Taler udtalte, thi der er kommet Udtalelser i ganske modsat Retning fra Mænd, der staa paa Siden med dem, der høre til de Bedste i Landet, og endog fra Regeringens egne Tilhængsmænd. Jeg har nævnt det før her i Thinget, og jeg skal gjentage disse Mænds Navne, saa meget mere, som der er kommet Udtalelser i denne Retning i den nyeste Tid. Jeg skal saaledes nævne Tesdorffs Udtalelse; det er mig ikke bekendt, at Konferentsraad Tesdorff skulde være en særlig fremtrædende Benstremand. Jeg skal endvidere nævne Inspektør Buus, Provst Bülow i Hjortshøj ved Aarhus, Groszerer Beschke Kjøbt og den Mand, der har skrevet Bogen „Hindes Grændsen“, som det ærede Medlem kan læse, om han ikke har gjort det. Der vil han finde en ganske anden Dom om Virkningerne af Høiskolernes Virksomhed og det af Mænd, der staa ganske udenfor Høiskolevirksomheden. Jeg skal endvidere fremhæve, at der ved Høiskolerne er Mænd, f. Ex. La Cour ved den Høiskole, som det ærede Medlem angreb saa stærkt, der i videnskabelig Henseende staa meget høit. Jeg skal nævne, at der ved denne Høiskole er ikke mindre end 8 faste Lærere,